

יום ה', כ"ה באלול תשס"ה (29 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחרי עיסוקנו בימים האחרונים בנושאי חינוך של עם הנצח ושפתו של עם הנצח, אנחנו מפנים את תשומת לבנו לימים אלה, שהם ימים של נצח. אנחנו מתקרבים לראש השנה, יום הדין, בו אנו מכתירים את הקב"ה מלך על כל עולמנו. היום, **כ"ה באלול**, הוא היום הראשון של בריאת העולם, כפי שמלמדת אותנו תורתנו הקדושה, "בראשית ברא אלוקים את השמיים ואת הארץ."

בכדי שיכול להיות מלך, צריך להיות עם שמכיר בו בתור כך. על מהות העם הזה, עם הנצח, סגולי ישראל, המאמר הבא:

בפרשת 'חוקת', למדים אנו על **מי המריבה** [במדבר כ' 2 – 13], אירוע שלכאורה הסתיים בענישת משה רבינו ואהרן הכהן בכך שלא יזכו להיכנס עם עם ישראל לארץ-ישראל. אומר הקב"ה לו למשה, "קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך, ודיברתם אל הסלע ... והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה..." [שם שם 8] ובפועל, מה עשה משה? "ויקהילו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ... וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמיים וייצאו מים רבים ותשת העדה..." [שם שם 10-11]

ממשיך הרב אלון, "נשים לב להתייחסות העם אל עצמו ולהתייחסותו של משה אליו בפסוקים, תוך הבחנה בין שני מושגים – "עדה" ו"קהל". בדרך-כלל, כך רגילים אנו, "עדה" הוא מושג מצומצם יותר מ"קהל". כך למשל, כשנאמר: "אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" [שם ט"ו 24] שם הכוונה היא לסנהדרין בלבד. [מאידך], בפרשה זו, כשמדובר על "עדה", לא בא המושג לצמצם, אלא הוא וודאי מתייחס ל**עם כולו**. כך, בפתיחת הפרשה, "ויבוא בני ישראל כל העדה מדבר צין בחודש הראשון, ... ולא היה מים לעדה..." [שם ב' 1]

כאן ברור לחלוטין שמדובר בכל העם, שהרי לא מתקבל על הדעת שרק לקבוצה מסויימת בתוכם לא היו מים. מדובר כאן על העם כולו. אך האם נקרא העם "עדה" באופן עקבי? מסתבר שלא –

"וירב העם עם משה... ולו גוענו בגוע אחינו לפני ה'. ולמה הבאתם את קהל ה' אל המדבר הזה..." [שם שם 3-4] כיצד קורא העם לעצמו? – "קהל". ומשה ואהרן, מפני מי (בעקבות תלונתו זו של העם) הם באים אל אוהל מועד? "ויבוא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אוהל מועד..." [שם שם 6] גם הם רואים פה את "הקהל". והקב"ה – כיצד הוא מכנה אותם? "קח את המטה והקהל את העדה... והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה..." [שם שם 8] לא "קהל", אלא "עדה". וכאמור, "ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר ציווהו, ויקהילו משה ואהרן את הקהל..." מה קרה? הרי הקב"ה אמר להקהיל את **העדה**. ונשים לב היטב – היכן מפסיק ה"כאשר ציווהו"? – כשמגיע היחס אל הגוף הזה, אל היחידה הזו הנקראת עם ישראל. כאן התייחסותם של משה ואהרן **אינה** כפי שציוה ה'. הם מקהילים את הקהל, אבל מי בסוף שותים מן המים, ה"קהל" או ה"עדה"? "...וייצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם." ובדברי העונש: "יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל, לכן לא

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים א']

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁰⁶ (י-ם): 17⁵⁰ (ת"א): 18⁰⁵ (חיפה): 17⁵⁶

צאת השבת (ב"ש): 19⁰⁴ (י-ם): 19⁰⁰ (ת"א): 19⁰² (חיפה): 19⁰¹

יום נעים ושבת שלום!

פרשת השבוע: "**נצבים**" [דברים כ"ט 9 – ל' 20]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ה באלול תשס"ה (29 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם..." [שם שם 12] העם הזה, שאתם קראתם לו "קהל", לא יכנס כ"קהל" אל הארץ!
[הרב מ. אלון, "חוקת" – בע"ה, ההמשך יבוא]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁰⁶ (י-ם): 17⁵⁰ (ת"א): 18⁰⁵ (חיפה): 17⁵⁶

צאת השבת (ב"ש): 19⁰⁴ (י-ם): 19⁰⁰ (ת"א): 19⁰² (חיפה): 19⁰¹

יום נעים ושבת שלום!

פרשת השבוע: "נצבים" [דברים כ"ט 9 – ל' 20]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.